

Za hitrejši razvoj kmetijske dejavnosti pri nas

Kolektivi pred izbiro

O ZDRUŽEVANJU NEKATERIH KMETIJSKIH ORGANIZACIJ V RADOVLJSKI IN KRANJSKI KOMUNI

V sredo, 22. novembra, bodo na
upravnem odboru Zbornice za
kmetijstvo in gozdarstvo za okraj
Kranj razpravljali o nekaterih
predlogih združevanja kmetijskih
organizacij. Zainteresirani kolek-

Poiščimo pravilno rešitev

Na zadnjem zasedanju Zvezne
ljudske skupščine je predsednik
Zveze obrtno komunalnih zbornic
Tone Fajfar v poročilu med drug-
im dejal:

»Instrumenti plana so omogo-
čili močnejši razvoj storitvenih
dejavnosti, žal pa mi je, ker mor-
am ugotoviti, da ljudski odbori
v glavnem teh možnosti letos niso
izkoristili. Čeprav smo v zadnjih
letih precej investirali v obrt, in
sicer v okviru rednih planiranih
predvidevanj, so se naložbe za de-
javnost letos znatno zmanjša-
le.«

Ko je glede tega navajal še pri-
mere po posameznih okrajih, je
razumljivo med drugim omenil
tudi kranjski okraj, v katerem v
prvem polletju od predvidenih
sredstev za storitveno obrt, ni bil
potrošen niti en dinar, čeprav je
bilo predvidenih 360 milijonov di-
narjev.

Marsikdo se je pri tem vpra-
šal, zakaj tako. Potrebe za obrt-
nimi storitvami so v našem okraju
vse večje, obrtnikov pa vse
manj. Vsekakor gre za zgrešeno
politiko na tem področju gospo-
darstva. Povsem razumljivo je,
da čim bolj razvita industrija
zahteva tudi kar se da popolne
obrtiške storitve. Da bi v tem
pogledu dohajali industrijo, pa v
našem okraju res ni primera. Z
dosedanjim načinom obdavečev-
nja smo dosegli povsem obratno:
obrtniki zaradi visokih davkov
vračajo obrtna dovoljenja in se
zaposeljujejo v industriji ali pa so
prisiljeni zvišati cene storitvam
na škodo potrošnikov. Zaradi tak-
šne politike je tržišča občina
bo menda sedaj skušala »uvoziti«
iz kamniškega predela. V Skofiji
Loki pa se je zaradi enakega raz-
loga odpovedal obrti edini avto-
mehanič. Po še ne povsem pre-
verjenih podatkih pa so mu po
razgovorih davčno obvezo zmanj-
šali, da je spričo potrebe še pre-
vel obrt. — Podobnih primerov bi
verjetno lahko našli še precej,
čeprav ne gre vedno za tako edin-
stvene primere.

Struktura celotnega dohodka po
panogah gospodarstva v letu 1960
je bila naslednja: industrija 78,50
odst., kmetijstvo 3,67 odst., goz-
darstvo 1,26 odst., gradbeništvo
3,80 odst., promet 2,71 odst., go-
stinstvo 1,71 odst., trgovina 1,31
odst., obrt in komunala pa 7,02
odstotka.

Udeležba pri ustvarjanju dohod-
ka po posameznih gospodarskih
panogah je torej očitna. Obrt in
komunala, ki sta glede tega na
drugem mestu, letos nista za stor-
itveno obrt dobila nobenih in-
vesticijskih sredstev. Res je sicer,
da bi bilo napačno podpirati tak-
šno obrt, ki ima bolj ali manj
kramarski značaj, toda zadnji čas
bi bil, da bi tudi na tem pod-
ročju začeli razmišljati o moder-
nizaciji obrtniških storitev. Če že
ustanavljamo manjše ali večje
servise in potrošniške centre, bi
prav gotovo ne škodilo, če bi se
lotili gradnje večjih obrtnih cen-
trov; verjetno so bila predvidena
tudi sredstva za takšno obliko
obrtiških storitev. — B. Fajon

Tretjič Rdeča kanata

JESENICE (M. Z.) — Rdečo
kantato, ki jo je na besedilo Mi-
he Klinaarja uglasbil Radovan Go-
bec, so doslej že dvakrat uspešno
izvedli.

Tretjo izvedbo bo doživela 29.
novembra na osrednji proslavi
Dneva republike v novi ladijski
valjarni, kjer bo hkrati otvoritev
novega obrata v okviru rekon-
strukcije Zvezarne. Proslava bo ob
9. uri dopoldne in se jo bodo ude-
ležili vsi. Po končani proslavi si
bodo lahko udeleženci ogledali še
ostale obrate jeseniške Zvezarne.
Zlajati je zaželeno, da bi se pro-
slave udeležilo precej šolske mla-
dine.

tivi so v večini primerov že raz-
pravljali o tem in bodo stališča
okrajne zbornice lahko samo pri-
spevek pred njihovo dokončno
odločitvijo.

Gre za nekatere organizacije
v radovljski in kranjski občini.
Tako je predlog za spojitve kme-
tijskih zadrug Bled in Radovljica.
To priporočilo je dal Občinski
ljudski odbor v Radovljici. Prav
tako je zadrugi svet Kmetijske
zadruga »Jelovica« v Radovljici
že sprejel sklep o spojitvi s Kme-
tijskim posestvom Poljce. Stvar je
seveda še odvisna od kolektiva v
Poljčah, ki naj bi dal svojo do-
končno besedo. Potrjena pa je že
spojitev Kmetijske zadruga »Je-
lovica« s Kmetijskim posestvom
Bled. Iniciativo za to reorganiza-
cijo je dal kolektiv posestva na
Bledu. S tem se je strinjal tudi
svet v Radovljici, tako da je pri-
stojni ObLO v Radovljici že po-
trdil to združitve.

Nekaj podobnih reorganizacij
se obeta tudi v kranjski občini.
Tu gre pravzaprav za ustanovitve
enotne, močne gospodarske orga-
nizacije. V to organizacijo naj bi
se spojili: Kmetijska zadruga
Senčur, Kmetijsko posestvo »Sor-
sko polje« v Zalnici in Vrtnarija
oziroma Ekonomija Kranj. Tudi
o tej reorganizaciji je bilo že več
posvetovanj med predstavniki za-
interesiranih kolektivov, predstav-

nikov ObLO, Zbornice itd. Do 30.
novembra pa pričakujejo, da bo-
do prizadeti kolektivi, ki imajo
glavno besedo, dali svoja dokonč-
na stališča, nato pa bi lahko za-
čeli s konkretnimi pripravami za
omenjeno reorganizacijo.

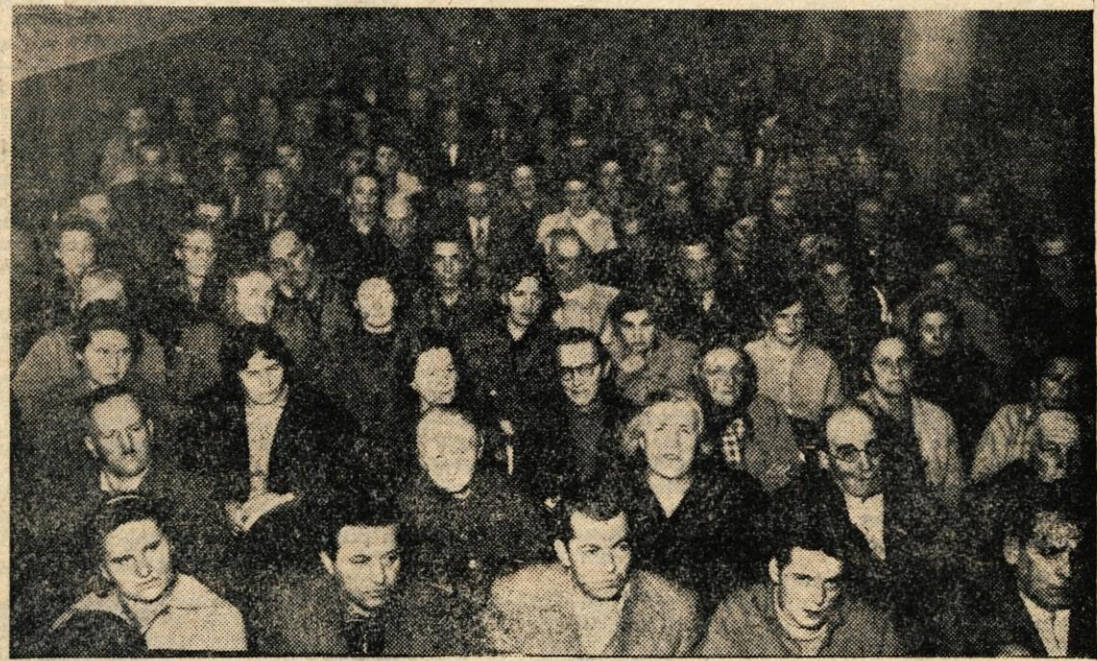
Pri vsem tem gre za to, da bi
bolj racionalno koristili obstoječo
mehanizacijo in druga sredstva,
da bi smotrneje usmerjali in-
vesticijsko dejavnost, da bi z bolj-
šo organizacijo in z nižjimi re-
zijskimi stroški in drugimi oblika-
mi prispevali k ustvarjanju pogo-
jev za večjo delovno storilnost in
za pocenitev proizvodnih stroš-
kov. Hkrati pa naj bi se z reor-
ganizacijo ustvarili pogoji uspeš-
nejšega uveljavljanja družbenih
organov samoupravljanja v novih
organizacijah. — K. M.

Zbor volivcev terena Plavž na Jesenicah

Čez ovire do prvih uspehov

Pretekli petek, 17. novembra, so
se zbrali v dvorani kina »Plavž«
na Jesenicah volivci terena Plavž.
Dvorano so napolnili do zadnjega
kotička in bi bilo težko na tako
skromnem prostoru opisati vse
probleme, o katerih so volivci go-
vorili.

Med drugim so to pot obravna-
vali in poslušali poročilo o delu
stanovanjske skupnosti na Plav-
žu, volili so nov svet in šolski
odbor, nadalje so razpravljali o

JESENICE (M. Z.) — V dvorani kina »Plavž« je bil pretekli petek zbor volivcev terena Plavž na Jesenicah. Volivci so do zadnjega kotička napolnili dvorano in dokazali, da se zanimajo za probleme z njihovega področja.

novogradnjah na Plavžu, o izvr-
šenih investicijah za letos po
družbenem načrtu in o predlogih
za družbeni načrt prihodnjega
leta.

Precejšnji problem je ureditev
naselja Plavž. To je povsem novo
naselje na Jesenicah s sodobnimi
stanovanjskimi bloki in s tremi
stolpnimi. Seveda okolica nove-
ga naselja in še druge razne po-
manjkljivosti ter ceste res niso
mogle biti nikomur v ponos. Za to

so se prebivalci tega predela Je-
senic odločili, da v okviru stano-
vanjske skupnosti začnejo urejati
naselje. Zamišljal, da bi stanovan-
jska skupnost prevzela skrb za
ureditev naselja, je bila že iz le-
ta 1959, ko je obstajal še iniciativ-
ni odbor. Dolga in ne brez zaprek
je bila pot do prvih uspehov. De-
narija je bilo malo. S pomočjo
hišnih ovcov pa so le uspeli, da
so začeli tudi prebivalci sodelo-
vati pri urejanju okolice s pro-
stovoljnimi akcijami. Prvi zeleni
pasovi okoli blokov so se kmalu
začeli pojavljati. Začeli so graditi
cesto skozi naselje in računajo,
da jo bodo odprli za Dan republi-
ke. Prav sedaj bodo na njej opravi-
li zadnja dela okoli javne raz-
svetljave. Uredili so prostor pred
domom igre in dela »Angele
Ocepkove«. Seveda vse še ni kon-
čano. Volivci tega terena so mne-
nja, da morajo pomagati vsi, da
bodo okolico naselja spremenili
res v pravi park. Dela, ki so jih
opravili doslej, so veljala okoli
6 milijonov dinarjev.

Volivci so na zboru z diapozi-
tivi tudi nazorno pokazali delo
Stanovanjske skupnosti »Plavž«
z vsemi njenimi komisijami.

M. Živkovič

Državljeni v svojih krajevnih skupnostih

Sproščene sile

Pri obeh teh (in tudi drugih po-
dobnih primerih našega okraja)
gre za sproščene sile državljanov,
gre za to, da prebivalci sami pri-
spevajo, delajo in prevzemajo
skrb za to, kar se do nedavnega
zahtevali od »zgoraj« — od ob-
čine. Bistvo uspeha pa ni zgolj
v ekonomskem pogledu, se pravi
ob mobilizaciji sredstev samih dr-
žavljanov za njihove potrebe. Do-
kaj pomembnejši je pri tem poli-
tični moment. Tako so te pojave
ocenili predstavniki vseh občins-
skih ljudskih odborov našega
okraja na posebnem pogovoru o
teh stvareh. Te oblike namreč
uveljavljajo državljane kot nepo-
sredne lastnike — upravljavce za
določene objekte oziroma za do-
ločeno komunalno dejavnost. V
družbenih prostorih, ki jih bodo
v tržiški občini uredili s svojim

denarjem, s svojim materialom in
s prostovoljnimi delom, v teh pro-
storih bodo ljudje videli del svo-
je lastnine. Zato bodo imeli dru-
gačen odnos do teh objektov,
skrbneje jih bodo vzdrževali, ču-
vali in pazili nanje. Cesto, vodo-
vod ali neki drugi objekt, ki ga
bodo v jeseniški občini zgradili in
uredili z lastnimi silami, bodo sa-
mi najbolje znali tudi vzdrževati.
In kar je posebno važno — ob
morebitnih težavah ne bodo ka-
zali navzgor, na »oblasti«, kot je
včasih bilo, marveč bodo sami
poiskali vzroke in urejevali stvari.
To se je v mnogih primerih
že tudi pokazalo.

Ze lani, zlasti pa letos, se vse
bolj uveljavljajo posamezne kra-
jevne akcije, ki državljanje zdru-
žujejo v enotnih naporih za iz-
(Nadaljevanje na 2. strani)

Tudi v železnikih so se dobro odrezali v krvodajalski akciji. Sedaj pa so na vrsti v Bohinju, na Bledu, v Radovljici, na Jesenicah itd.

Novi načrti in naloge mladih Tržičanov

Problem mladih je problem družbe

TRŽIC, 19. novembra — Sinoči, po skoraj sedemurnem zaseda-
nju, je dosedanja predsednik Obk LMS Tržič Janez Ivnik, ki je bil
tudi tokrat izvoljen v občinski komite mladine, zaključil redno letno
konferenco mladih Tržičanov. Konferenci, ki je bila v dvorani »Svo-
bode« (razen komisij), je prisostvovalo 150 delegatov — mladincev
in številni gostje ter predstavniki občinskih družbeno-političnih or-
ganizacij. Med drugimi so se konference udeležili tudi nekateri
predstavniki bližnjih občinskih komitejev mladine in tudi predse-
dnik OK LMS Kranj Nace Pavlin.

Za uvod v delo po komisijah je
imel predsednik Janez Ivnik pre-
cej obširno poročilo, v katerem je
opozoril predvsem na napake, ki
so se doslej pojavljale v delu ml-
adinskih organizacij. Med drugim
je poudaril: »Težišče dejavno-
sti osnovnih organizacij moramo
še bolj kot doslej prenesti na
področja komunale, posebno glede
na naloge pri razvijanju stano-
vanjskih skupnosti oziroma kra-
jevnih odborov na vasi. Vsestran-
sko izobraževanje mladine skupno
z ostalimi družbenimi in društ-
venimi organizacijami, vključevanje
mladine v različne klube, sekcije,
krožke, v katerih bodo razvijali
svojo interesno aktivnost ter
vključevanje čim večjega števila
mladih v naše organizacije SZDL
in ZK, v organe upravljanja, ka-
kor tudi skrb za strokovno in
družbeno ekonomsko izobraževa-
nje, so najvažnejše naloge nas
mladincev v prihodnje, na katere
pa nas je opozoril že V. kongres.«

Delegati so nato razpravljali po
komisijah, in sicer v komisiji za
družbeno upravljanje, komisiji za

idejno-vzgojno delo in komisiji za
društveno-zabavno življenje. Mla-
dinci in mladinke so se proble-
mov lotevali zelo konkretno in s
številnimi predlogi. V vseh treh
komisijah pa so bile razprave na-
dvse živahne, saj je v diskusijah
sodelovalo nad 40 diskutantov.
Seveda je bilo prav zaradi tega
tudi zaključno skupno zasedanje
nadvse zanimivo, saj so delovna
predsedstva lahko v kratkem od-
moru na osnovi razprav in pred-
logov izdelala številne pred-
loge za delo mladih, ki so jih tudi
usvojili in če bodo vse sprejete
naloge tudi uresničili, bo dejav-
nost mladih Tržičanov v prihodnje
prav gotovo precej bolj kot je
bila doslej. Osnovna ugotovitev pa
je bila, da so si mladi doslej drug
drugemu premalo pomagali in da
so mladinci in mladinke iz bolj
ali manj nerazumljivih vzrokov
premalo zainteresirani za delo v
posameznih organizacijah in re-
zultat tega je bil, da so bili Tr-
žičani doslej nezadovoljni, ker se
v družbenem življenju še niso

dovolj uveljavili. Zato je bil nji-
hov najpomembnejši sklep na
včerajšnji občinski konferenci, da
morajo svojo aktivnost vsestran-
sko poživiti in razširiti, s čemer
si bodo priborili takšen položaj v
današnji družbi, kot jim tudi gre.
Razumljivo pa je, da bodo uspehi
le takrat, kadar se bodo mladinci
sprejetih nalog lotili v kar naj-
večjem številu.

— B. Fajon

OBRAZI IN POJAVI

Rad imam ljudi, ki mislijo s
svojo glavo in ne s predsedniko-
vo. Vsa stvar se je pričela na seji.
Pravzaprav Marka že dolgo po-
znam, vendar le na videz. Pred
tedni je postal sekretar mladinske
aktivna v nekem podjetju na
Gorenjskem. Bil je novinec,
toda člani in predsednik pravijo,
da mnogo obeta. Na seji, ki sem
ji prisostvoval, se je zgodilo tole.
Bilo je po redni letni konferen-
ci in razpravljali so o zaključkih.
Predsednik aktivna Stane je moral

službeno na pot, zato je vodil se-
jo kar Marko. Amka je prebrala
zapisnik in formulirala so skle-
pe.

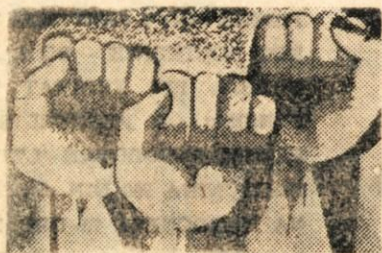
Ob vsakem tretjem sklepu pa
je Marko pripomnil: »Toda, tova-
riši, naš tovariš predsednik je mi-
slil takole... toda tovariš pred-
sednik se je zavzemal za to...«
Dlje se je seja vlekla, bolj se je
ta stalni refren ponavljal:

»Tovariš predsednik je mislil
tako...«
»Stane je menil...«
»Toda tovariš predsednik je na-
ročil...«
Tiho sem sedel v svojem kotu
in nazadnje mi je vzel nekdo že
dolgo pripravljeno besedo z je-
zika.

On s svojim telesom in s predsednikovo glavo

In, zato tudi vi vsakogar, ki bo
govoril tako: tovariš predsednik
je takega mnenja, tovariš direktor
misli..., vprašajte, kaj misli
on sam. Bolj bomo hiteli povpra-
ševati, manj bo takih. In vedno
bomo bliže novemu človeku.

Jure Kobal

20 LET LJUDSKE REVOLUCIJE

KAKO JE NASTALA NARODNA ZASČITA V ČASU NOB

»Kmetje so s spontano oboroženo akcijo preprečili aretacijo nekaterih svojih sovaščanov in se tako ubranili pred represalijami okupatorja. Ta dogodek je izpodbudil vodstvo KPS, da je sklenilo ustanoviti še posebno organizacijo: Vaško zaščito oziroma Narodno zaščito kot množično vojaško organizacijo, naslonjeno nepo-

sredno na odbore Osvobodilne fronte.« (»Prispevek za zgodovino delavskega gibanja, 1961. 1-2«)

Ko so razpravljali o tem in o potrebah po taki oboroženi organizaciji na terenu, so se menili tudi o imenu te organizacije. V tem razgovoru so sodelovali, kot se spominja tovariš Aleš Bebler, tudi Edvard Kardelj, Franc Leskošek, Tone Tomšič, Boris Kidrič in Miha Marinko.

Narodna zaščita je bila ustanovljena najprej v Ljubljani, in sicer v tovarni Saturnus že konec junija ali v začetku julija 1941. Formalna ustanovitve Narodne zaščite pa je bila oktobra 1941 leta. V Ljubljani so bile do septembra - oktobra 1941 samo borbene sabotažne ali udarne skupine, ki so nastale kot množična oblika oboroženega boja proti okupatorju. Ni naraščalo samo število skupin, rasle so tudi skupine po številu borcev v njih. To je bilo zlasti po tovarnah in v ustanovah. V praksi je prihajalo do sodelovanja večjega števila teh borbenih in sabotažnih skupin pri posameznih organizacijah.

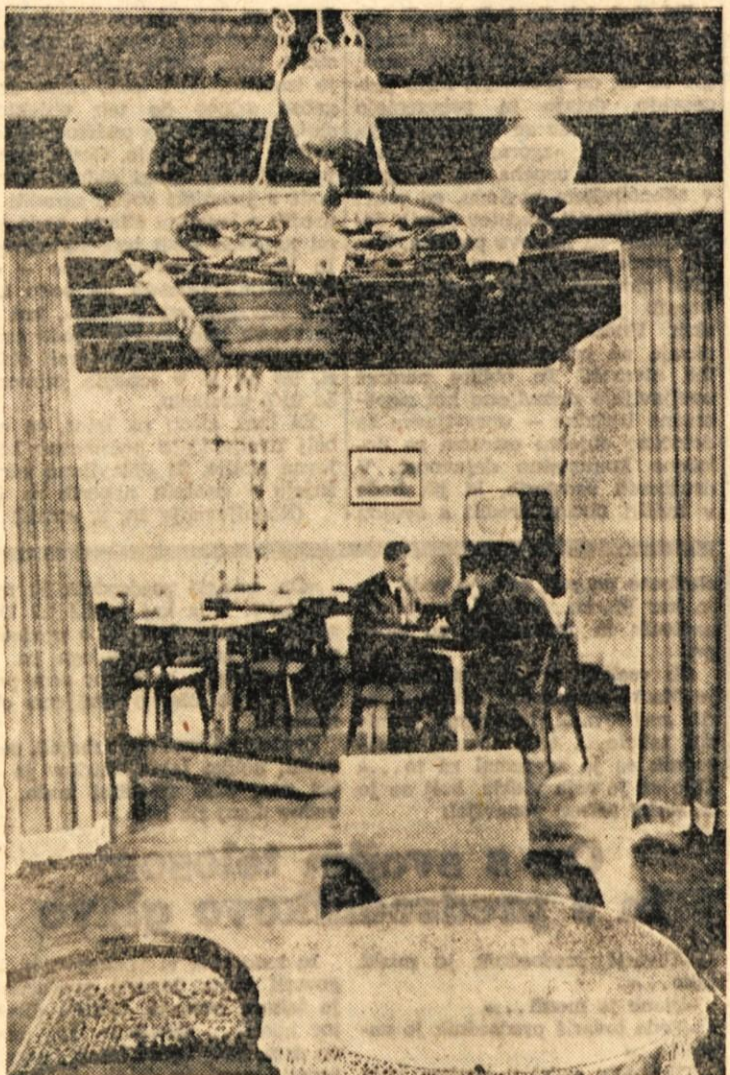
Pravda dolga 27 let

Pred kratkim je imel Krajevni odbor Naklo sejo, na kateri so ponovno obravnavali nevednost v zvezi s hudournikom ob cesti Naklo-Strahinjš. Navzoči so bili tudi nekateri prebivalci iz Strahinje, ki so odbornikom pojasnili nekatere podrobnosti s hudournikom. V zvezi s tem so bile predložene tudi nekatere stare listine.

Kaj so povedali? Sedanjí lastnik Peter Grašič res ni zaslužil hudournika, kot so mu očitali, pač pa je to storil njegov oče pred 27 leti. To je napravil zategadelj, da mu je voda gnoljala travnik. Seveda pa je voda pogosto preplavljala tudi ceste in zamakala nekatere hiše. Zato je sresko načelstvo v Kranju 1935. leta izdalo odločbo, da mora vodo spet speljati v strugo. Lastnik pa se je pritožil. Ker postopek ni bil pravičen, je banska uprava Dravske banovine z odločbo z dne 26. 7. 1935 razveljavila odločbo sreskega načelstva. Ker pa je voda ogrožala okolico, zlasti še ceste, se je sresko načelstvo v Kranju ponovno lotilo potoka. Zato je banska uprava izdelala projekt za namakanje travnikov in prost odtok vode. Ker bi bil s tem načrtom problem rešen, saj bi voda nemoteno odtekala, hkrati pa namakala travnik, je sresko načelstvo 1939. leta izdalo odločbo, da mora Grašič do maja 1941. stvar urediti. Vmes pa je prišla druga svetovna vojna in stvar je ostala nerešena. Tudi po vojni se zadeve ni nihče lotil. Voda pa je nanašala na travnik zemljo in druge naplavine in ga tako počasi dvigala. Lastnik pa je hkrati z naplavinami zasipal jarek potoka. Zato pa je tudi v deževnem vremenu voda silila na ceste in v kleti.

V zvezi z ureditvijo ceste Naklo-Strahinjš pa je pred časom komisija ugotovila, da bo treba jarek očistiti. S tem nameravajo namreč preprečiti nadaljnje poplavljanje ceste. Zdaj končno kaže, da bo voda spet odtekala po strugi kakor pred 27. leti. — R. C.

GLAS v vsako hišo

Kranj, 19. novembra — Danes dopoldne so v Levstikovi ulici št. 8 v Kranju odprli Klub invalidov in borcev iz Kranja.

Ljudje in dogodki

Zadnji dogodki v Kongu kažejo, da povprečni ljudje, ki niso vajeni spleta višje politične igre počasi zgrublja živce. Izrabljajo velike mere potrditljivosti se je v tej črni državi, ki ni nesrečna zaradi lastne krivde, sprejelo v tragičen nesporazum, ki je ob razjasnitvi zmotnega ravnanja stal 13 človeških življenj in izgubo ugleda, ki ga je osrednja kongoška oblast po svojih močeh tako očitovsko negovala. Dve usodni napadi sta bili razčiščeni v času, ko se je na pobudo Etiopije v Varnostnem svetu začela zopet razprava o položaju v Kongu, od katere je večina članic svetovne organizacije pričakovala praktične zaključke in posledice, ki bi odstranile sedanjo razdvojenost in napetost. V zadnjih dneh prihajajo iz Konga tako razburilive vesti, da se poznaveci razmer sprajujejo, ali ni v Kongu zopet »ogonek v strehi«.

Po cenah političnih krogov v Leopoldvillu je usmrtil več tisoč letalnih italijanskih letalcev oteževala okolščina, ki časovno tako ponesrečeno pada v koledar, da kolonialne sile, ki sta jim kongoška enotnost in neodvisnost največji »trn v peti« lahko so s pridom uporabijo, da bi zavrnile težnje kongoških poštenih in naprednih političnih

sil. Obtožbe in zgražanja, ki jih je s tem v zvezi slišati v nekaterih zahodnih državah, imajo poglavitni namen zakriti na ta način svoje lastne grehe in licenčnost. V nesrečnem položaju na področju, kjer nepovezane kongoške čete nimajo oblasti v roki, se je zgodila tragična napaka. Italijanske letalske častnike so po nekaterih virih ujeli oddelki kongoške vojske, ki so se uprli v Kinshasa, ker je osrednja vlada zavračala z akcijo proti Combeju. K temu se je

zagrešila glede Konga. Umor italijanskih letalcev je posledica dosedanjih številnih napak, ki jih pač ne moremo označiti z oceno, da so bile slučajne in neamerne. Stalno odlašanje in popuščanje pred Combejevimi izsiljevanjem je znova privedlo do težke zmede v Kongu in v tej odločilni uri, ko vsi svetovni poročevalni uradi trdijo, da je v zadnjih dneh prišla v Kongu napetost do vrelišča, mora Var-nostni svet nekaj ukreniti, če hoče, da ne pride do ponavlja-

stavljanja ugledni pravniški iz Burme, Mehike, Toga in Etiopije, je dokazala, da je za Lumumbino smrt kriv kongoški odpadnik Combe in njegov notranji ministar Munongo. Zločin so odkrile številne priče in s svojim pričanjem izpovedale trvočno početje, ki nima primerjave v zgodovini inkvizicije. Poročilo pravnikov je zelo obširno, saj z dokazi tehtajo vsako trditve. Lumumba je bil ubit mesec dni pred uradnim sporočilom o njegovem pobegu iz zapore. Poro-

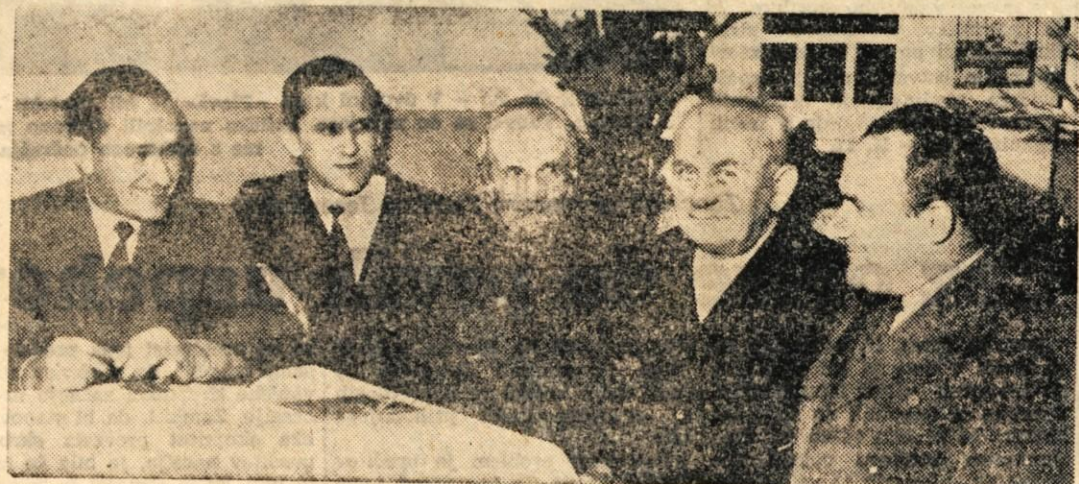
Kongoško nihalo

pridružila še zmotna domneva, da so ujeli italijanski letalci belgijski padobranci, ki so se proslavili s svojimi postopki po vseh kongoških pokrajinah. Odločilna napaka je bila storjena, ko so ujete častnike postavili pred cev. Seveda bi bilo nespametno valiti krivdo za to dejanje na vzroke, ki s tem dogodkom niso v tesni vzročni zvezi. Napaka je tako velika, da je ne gre opravičevati. Kljub temu pa del krivde za usodni postopek lahko pripišemo na račun neverjetno lahkomišelnega ravnanja ljudi, ki so prevzeli skrbništvo nad to mlado kongoško državo. Ta tragičen dogodek namreč dokazuje resnost napak, ki jih je svetovna organizacija

nja porazov in poniževanja. Ne-katere zahodne države bi za vsako ceno želele rešiti Combeja pred predačo in mu zavpovati strelce kongoškega odpadništva. Kako bi si drugače morali razlagati zahtevo nekaterih zahodnih držav, da bi razorožili kongoške vojaške sile, če hočejo vpostaviti v državi red in mir? Ni slučajno, da se takšne zamisli rojevajo v času, ko prihajajo poročila o napredovanju kongoških vojaških sil v Severni Katangi.

Uvod v razpravo o političnem položaju v Kongu je pomenilo poročilo komisije, ki je raziskovala usmeritev kongoškega političnega prvaka Patricea Lumumbe. Komisija, ki so jo se-

žlo ni samo pretresljiva resnica o tragični človeški usodi, ampak odkriva moralne temelje Combejevega režima. Neka živa priča, ki so zaslišali v nekem švicarskem mestu je izpovedala, da je Lumumba, ki je zaradi mučenja mihal med življenjem in smrtjo, prebodel z bajonetom skozi prsi Combejev notranji ministar Munongo, nato pa ga je neki belgijski oficir ustrelil v čelo. Po umoru so Lumumbino telo spravili v laboratorijski hladilnik neke rudarske družbe v Katangi in ga tam imeli mesec dni. Ta podatek ni še dovolj preiskan, domnevajo pa, da je to največji vandalizem nad človeškimi posmrtnimi ostanki. — Zdravko Tomažej

Zakonca Gregor in Antonija Jelenc s Primskovga v Kranju sta pretekli tork slavila pol stoletja skupnega življenja. V zadnji številki Glasa smo nakratko orisali njuno življenjsko pot, tokrat pa objavljamo sliko jubilarcev.

Sproščene sile

(Nadaljevanje s 1. strani)
boljšanje življenjskih razmer. V kolikor so te akcije zasnovane na glavnih hotenjih prebivalstva, v kolikor so one dolgoročnega pomena, toliko bolj združujejo državljane določenega okoliša v enotno krajevno celoto. Tako se razvijajo in utrjujejo prve krajevne samouprave. Te oblike so izrazito prišle do izraza v jeseniški občini, kjer so prebivalci preko svojih krajevnih odborov postavili zasnovo lastnim krajevnim skladom itd. Funkcije, ki jih je že pred leti opravljala občina, so začele tako — dasi ob nepisnih pravilih, toda iz življenjskih potreb — prehajati navzdol: na krajevne skupnosti — na državljane.

Zelo zanimiv je tudi tržiški primer. Občina nikakor ni bila kos velikim potrebam za urejanje družbenih prostorov po raznih krajih okolice. Razpisali so ljud-

sko posojilo. Deset let so zbrali že okrog 8 milijonov dinarjev! Posojilo dajejo tako delavci po tovarnah kakor tudi kmetje na vasi, upokojenci, šolarji — vsi, kajti vsem so ti prostori potrebni, vsi bodo v njih našli svoj kotiček.

Seveda pa je interes prebivalstva moč združiti zgolj v ožjem, krajevnem okolišu oziroma za akcije, za katere so državljani neposredno zainteresirani. Treba je tem težnjam samo priložiti in jih usmerjati v organizirano, sproščeno silo, ki je že pokazala izredne uspehe tako v političnem kakor tudi v ekonomskem pogledu. — K. M.

Železarska mladina o svojem delu

Jesenice, 19. novembra — Na Jesenicah je bila danes dopoldne letna konferenca mladinske organizacije Železarne. Razen 80 delegatov so ji prisostvovali tudi številni gostje — predsedniki mladinskih organizacij podjetij Iskra Kranj, Niko Železniki, Litostroj Ljubljana, Železarna Store, Železarna Ravne, predstavnik Okrajnega komiteja LMS Kranj in CK LMS Ljubljana ter predstavniki uprave podjetja in samoupravnih organov Železarne.

Predsednik tovarniškega komiteja LMS Železarne Jesenice Božo Sotlar je v referatu nanizal velike uspehe železarske mladine v letošnjem letu. Ta je zabeležila uspeh ob 10. jubilejnim mladinskim festivalu, ob srečanju z zamejsko mladino, z organiziranjem številnih predavanj za ideološki dvig mladine, z organizacijo seminarjev za vodenje mladinske organizacije, z ustanovitvijo kluba OZN, z delom v klubih mladih proizvajalcev, z organizacijo III. zbora mladih kovinarjev in metalurgov Slovenije, z usmerjanjem mladine v delavsko in družbeno samoupravljanje itd. Poročilo o dosežanem delu in o programu dela za prihodnje leto sta dali pobudo za plodno razpravo.

Franc Ban je govoril o delu klubov OZN, o liku mladinskega aktivista in o idejnem in splošnem izobraževanju mladine. Jože Vindišar je poudaril važnost širšega vključevanja mladine v mladinsko organizacijo. Rudolf Babič je govoril o delu mladine v predelovalnih obratih in o tesnem sodelovanju mladine z obratovodstvom. Sprejeli so program dela za prihodnje leto, ki govori o večjih prizadevanjih za idejno vzgojo, za strokovno izobraževa-

Vrnitev s ceste Bratstva in enotnosti

(Nadaljevanje s 1. strani)
občinski komiteji LMS. Komandant brigade je bil Marjan Žvan.

Letos so z Gorenjske odšli na graditev avtomobilne ceste tri brigade. Vse tri so dosegle dokajšnje uspehe. Razen teh brigad, ki so sodelovale pri gradnji avtomobilne ceste, pa so bile tudi na Gorenjskem posamezne lokalne mladinske delovne akcije. Največja je bila nedvomno v Kranju. Bila je skrbno pripravljena in se uvršča med najbolj uspele v naši republiki.

J. K.

nje in za prekvalifikacijo mladine. Delo organizacije bodo še bolj usmerili v prizadevanje celotnega kolektiva za dvig produktivnosti proizvodnje po eni strani in za utrjevanje aktivov v podjetju po drugi strani. Posebno pozornost pa bodo posvetili aktivu mladinske organizacije na Železarsko-industrijski šoli in Tehniški srednji šoli.

— Uloga

POPRAVEK

Pod prispevek »Vandalizem doraščajoče mladine«, ki smo ga objavili v rubriki »Glas bralcev« v GLASU dne 13. novembra letos, smo pomotoma podpisali Franja Zorka namesto pisca članka prof. Ivana Poljanskega. Prizadete prosimo, da nam ne ljube pomoto oprostite.

GLAS BRALCEV

Razmišljanje ob članku »Vandalizem doraščajoče mladine«

Pred dnevi ste mogoče prebrali prispevek z naslovom »Vandalizem doraščajoče mladine«. S pisem vred se je pač marsikdo zgrozil nad »vandalizem« početjem neznanih mladoletnikov. Kaj pa počno »vandal« v takšnih nečastnih akcijah? Teptajo travo, rujejo mlada drevesa, rušijo klopi v parkih, pišejo prostaške izreze; pa tudi žarnice na ulicah razbijajo, bi še jaz pripomnil, lomijo plotove itd.

O tem pišejo časopisi in o tem razpravljajo ljudje. S tako imenovano »iztirjeno« mladino imajo preglaivce tudi kriminalistični organi. To drži. Tovariš se zgraža in pravi, da so »takšni pojavi zasrkbljujoči in vse obsodbe vredni.« Nadaljuje, da pred dejstvi ne smemo zapirati oči in se uspavati nad velikimi uspehi naše mladine pri raznih delovnih akcijah. Po mnenju pisca se torej mladina utvarja z delovnimi akcijami, za nameček pa še z »nečastnimi akcijami in vandalizmom.«

»Plevel se hitreje množi in uspeva kot žito klasje«, vplete se star pregovor, da bi bila stvar bolj razumljiva. V takem in podobnem tonu misli in piše precej ljudi pri nas. Zato je prav, da se o teh problemih pomenimo odkrito. Ne bom tajil, da se takšni »vandal« ne pojavijo od časa do časa. Tovariš jih razumljivo, ogorčeno obsodi in, ker je do sleden, skuša odkriti vzroke, ki so pripeljali »vandale na pot vandalizma.« Zakaj se torej srečujemo z mladoletnimi prestopniki v naši družbi? Razumljivo »zaradi pomanjkljive domače vzgoje — našteva pisec — zaradi slabih vzgledov, gangsterskih in drugih ničvrednih filmov, alkohola, slabe literature.« To pomeni, uredimo družinsko vzgojo tako, da ne bo več pomanjkljiva, lepo se obnašajmo, da ne bomo slab vzgled drugim, prepovemo uvoz gangsterskih filmov, prepovemo alkohol in vse bo dobro. Toda ta recept je preveč enostaven, da bi mu zaupali. Kdor tako razlaga družbene pojave, obtožuje in sodi, misli ali piše, obtožuje tudi sebe: prizna nam, da je povrsen, da ne loči pojave od bistva, o zakomitetih družbenega razvoja sploh ne utesne slišati.

Sicer pa, že precej je, če je ugotovil in obtožil, ostali državljani se tega ne storiijo. Kaj bi bilo z nami (še nekoliko potarnajmo), če bi vzroke za takšne pojave iskali le v pomanjkljivi vzgoji, slabih nagnjenjih, tujih vplivih itd.? Koraka ne bi naredili naprej od malomeščanskih razovorov.

»Pred dejstvi ne smemo zapirati oči«, opozarja pisec. Toda, če tako ugotavljamo kot on, se lahko še bolj trudimo, pa ne bomo odkrili kaj drugega kot vandalizem doraščajoče mladine. In to naj bi bilo vse? Mladina je kriva, njo obsodimo. Mladini skusajmo »nekeje globoko v srce zganiti vest.« Mi pa trdimo, da je mladina, da je njeno mišljenje vedno rezultat družbeno-ekonomskih pogojev in razmer v kateri živi. In še drugih vzrokov. Kakšno pa je to družbeno okolje? Kakšni so družbeni odnosi med ljudmi na današnji stopnji razvoja, n. pr. v radovljiškem kotu? Vsekakor tudi takšni, da se ne smemo preveč čuditi, da imamo del takšne mladine, ki je iztirjena in se izživlja v »nečastnih akcijah«, kot jih imenuje pisec. Socializem kot družbeni red še ni nikakršna idealna združba delovnih ljudi. S seboj nosi vso dediščino preteklosti in se z bojem uspehi in tudi neuspehi prebija v lepši jutrišnji čas. Da, brz se lahko ugotovi, kaj je žalostno, kaj dobro in kaj slabo. Menim pa, da je v resnici žalostno, če se ne očemo poglobiti v probleme in ostajamo na površju; zato ni čudno, da nas voda večkrat zanese na nasprotni breg.

Nihče naj ne dobi napačnega vtisa, da hočem iztirjeno mladino in njen »vandalizem« zagovarjati. Ne, hočem samo povedati, da je to kompleksno vprašanje, ki ga bo rešila vsa naša skupnost, vsa socialistična družba.

Pokazati na navidezne krivce, mladina, zraven pa poiskati nekaj navideznih vzrokov, kot je pomanjkljiva družinska vzgoja in že kar mistična nagnjenja, to je, mlo rečeno, precejšnja nerealnost, pa ne navidezna.

Ne ostanimo le pri ugotavljanju, obsodbah, zapovedih in sentimentalnem tarnanju. Aktivno se vključimo v delo, spoznavajmo zakone stvarnosti, aktivno se vključimo v proces odpravljanja negativnih razmer in pogojev, ki se javno negativno odražajo v zavesti mladine.

Koliko krajev je še pri nas, kjer ima doraščajoča mladina skrajno slabe pogoje za razvoj svoje osebnosti in zavesti. Govorimoraje o tem, ne pa o slabih nagnjenjih, slabih vzgoji itd. Predvsem pa zavijajmo rokave. Ogronne uspehe smo dosegli, ogromne uspehe je dosegla ljudska mladina, delavec proizvajalec postaja vedno bolj tudi upravljavec v tovarni in sam s seboj.

Toda zavedati se moramo, da »je treba vse tisto — kot pravi tove. Tito — kar ni dobro, odstraniti, da bomo lahko še hitreje napredovali.«

Negativni pojav pa ne bomo odstranili, kot sem že rekel, če jih le obsodimo, likvidirati moramo vzroke.

Ce bomo to razumeli in tako delali, potem ne bomo mogli več govoriti o vandalizmu doraščajoče mladine. — Esad Mehmedinović

Izberite najboljše športnike Gorenjske

ANKETIRANCI, KI BODO S SVOJIMI PREDLOGI DESETERICE NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV GORENJSKE NAJBOLJE KONČNEMU REZULTATU NAŠE ANKETE, BODO PREJELI NASLEDNJE NAGRADE:

1. NAGRADA 3000 DINARJEV,
2. IN 3. NAGRADA PO 1000 DINARJEV,
4. DO 6. NAGRADA PO 500 DINARJEV.

MED NAGRAJENCI BOMO UPOŠTEVALI VSE TISTE, KI BODO DO 22. NOVEMBRA POSLALI NA UREDNIŠTVO »GLASA« PREDLOGE ZA 10 NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV GORENJSKE. — RAZEN OMENJENIH NAGRAD JE UREDNIŠTVO PRIPRAVILO TUDI PREHODNI POKAL, KI GABO OB PRAZNOVANJU DNEVA REPUBLIKE PREJEL NAJBOLJŠI ŠPORTNIK GORENJSKE.

Uredništvo

mali oglasi

prodajam

Hišo v gradnji v Cerkljah prodam. Naslov v oglasnem oddelku 4471

Prodajam novo strešno opako »FOLC«. Naslov v oglasnem oddelku 4472

Prodajam kompletan kompresor za brizganje. Naslov v oglasnem oddelku 4510

Prodajam repo za krmo. Suštarščič, Kranj, St. Zagarja 50 4511

kupim

Kupim električni varilni aparat v brezhibnem stanju. Naslov v oglasnem oddelku 4512

ostalo

35-letni moški išče službo v tovarni ali kjerkoli drugje. Kdor mi jo preskrbi, mu dam 5.000 din nagrade. Naslov v oglasnem oddelku 4513

objave

RAZPIS
Komisija za sklepanje in odpoved delovnih razmerij pri Avtoprometu Kranj razpisuje več prostih delovnih mest za avtomehanike, električarje, avtokaroseriste

in ključavničarje. Zahteva se večletna praksa na teh delovnih mestih in odsluženi vojaški rok. Plača po pravilniku o nagrajevanju. Stanovanj ni na razpolago. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Pisne ali osebne prijave sprejema naslov do 1. decembra 1961.

RAZPRODAJA TRGOVSKEGA INVENTARJA
Lekarna Jesenice razpisuje licitacijo osnovnih sredstev kot omar, police, blagajne itd. Prednost pri nakupu imajo državne ustanove. Ogledate si lahko v dopoldanskih urah, in sicer v sredo, 22. novembra 1961.

TEČAJ ZA POKLICNE VOZNIKE
Zdrženje šoferjev in avtomehaničarjev Jesenice obvešča kandidata, ki imajo pogoje, da se prične strokovni tečaj za dosego kvalifikacije voznika motornih vozil. Število kandidatov je omejeno. Rok prijave je do 1. decembra 1961. Prijave in informacije dobite ob torkih in petkih od 14. do 16. ure v pisarni Zdrženja, Jesenice, Rogljeva 1.

OBJAVA
Kmetijska zadruga v Škofji Loki prodaja leseno barako velikosti 4x4 m - delavska kuhinja - v Sopotnici najboljšemu ponudniku. Do 25. XI. 1961 je napredaj baraka interesom socialističnega sektorja, po tem dnevu pa privatnim interesom.
Informacije dobite v tajništvu zadruga.

Sladkorne zgodbi

Ljudje so že iz takega testa narejeni, da so bolj ali manj občutljivi. Niso pa vsi za isto stvar enako občutljivi. Imam dva znanca, ki - denimo - različno reagirata na cmokanje prašičev, kadar ti jedo. Pri prvemu vzbudi prašičje cmokanje gromozanski apetit, drugemu pa gre na bruhanje. Čudno, kaj? Vem pa za stvar, ki na vse ljudi enako vpliva. Brez ovinkarjenja povedano: vsi ljudje so enako občutljivi, kadar gre za njihov žep. Seveda je stopnjevanje občutljivosti odvisno tudi od tega, kako »globoko« je prizadet njihov žep.

Pa je naneslo tako, da so se ljudje pretekli teden na vsem lepem potipali za žep. To so bili predvsem kadilci. Postavljeni so bili pred »kruto« resnico, da so se cigarete podražile. Sicer ne posebno občutno, toda podražile so se.

O vzrokih podražitve na tem mestu ne bi kramljali. Rajši vam bom predstavil človeka, ki je v isti sapi zavpil: cigarete so se pocenile! Sprva sem podvomil, potlej sem mu pa pritrdil. Res je - prihranek pri škaticah cigaret znaša 10 dinarjev. Ne verjame? Pogledajte - prej je kadil FILTER po 65 dinarjev, zdaj pa je presedlal na Ibar po 55 dinarjev. Pa se je stvar še hujše zamotala. Ročno je izračunal: »Če bi še naprej kadil FILTER, bi za vsako škatico odrl 80 dinarjev, ker pa sem se odločil za Ibar, prihranim pri vsaki škaticji kar 25 dinarjev.« Pa recite, če nimam pravi!

Beseda »podražitev« se je kot bilsk razširila med državljani. Potlej pa je šlo kot verižna reakcija pri jedrski eksploziji.

»S tobakom se je začelo.« so zavpili paničarji, »zdaj bo šlo pa naprej: sladkor, moka, olje, mast... Le kje bodo še privili cene?«

»Vojna bo!« je stisnilo pri srcih najbolj črnogleda, ki se »zastopijo« na politiko.
Tistokrat so se zbrale na sosedov dvorišču ženske. Pet ali šest jih je bilo, pa dve klepetu-lji povrh. Brž so se znašle sredi posveta in komentarjev o podražitvi. Take stvari so si izmislile, da so se človeku ježili lasje. Koniec - človeškemu rodu grozi uničenje!

»Takole vam povem,« se je postavila zajetna gospodinja in omalovažujoče prhnila skozi levo nosnico. »Z našim gospodarstvom ni nekaj v redu.«

Smola pa tak! To ugotovitev je slišal njen mož, ki si je v bližini dajal opravka. Okleval je ponižno je pristopil k razvnetim ženskam.

»Podražitev imate v mislih, ne?« je posegel vmes. »Nikar ne delajte iz muhe slona. Ta malenkostna podražitev je čisto normalen pojav. Gre za stabilizacijo procesa med...«

»Lej ga, ti pa tiho bodi!« mu je žena vpadla v besedo. »Kaj se pa ti na gospodarstvo razumeš.«

Možakar je debelo pogledal in pogotnil neizpovedano misel. »Vas zanima njegov poldie? Je zelo upoštevan ekonomist - analitik!«

V neki trgovini v Kranju. Množica žensk se histerično tare pred prodajnimi »pultji«.

Sladkor... sladkor... sladkor... 20 kg, 15 kg, 30 kg...

In vazija razvnetih žensk na upehane prodajke ne pojenja niti za trenutek.

»Kaj ti ne boš kupila sladkorja?« je mimogrede vprašala neka ženska sosedo, ki je mirno nakupovala malenkosti. »Podražil se bo. Pravi, da za celih 100 dinarjev. Pa moka tudi, pa mast...«

»Mi ne pride na misel,« je odgovorila skromna nakupovalka. »Imam še tisti sladkor, ki sem ga kupila pred dvema letoma. Tudi takrat s ljudje zavpili: podraži-

lo se bo! Pa se ni! To pot ne bom nasedla.«

Pa še slička iz Krope.

Nekega kmeta - pravijo, da ima precej pod palcem - govorice o podražitvi niso posebno prizadele. Se v drugačnih priložnostih mu ni pošla sapa, pa bi ga zdajle zmedla tale podražitev. Malo na prste pa malo na pamet je izračunal (tudi čebe ne pozabiti!), da bi se le splačalo zavarovati hrbet za majhno zalogo sladkorja. Ročno je napregel voz in pogljal proti trgovini.

»Cukra mi dajte!« je ukazal z naježenimi brki.

»Koliko pa?«

»Koliko ga pa imate?«

»Ja, precej,« se je prodajalec začudeno počohal za ušesom.

»No, potlej mi pa dajte vsega,« se je odrezal kupec.

Ne vem, če so mu dali vso zalogo sladkorja, slišal pa sem, da je naložil na voz 12 vreč po 50 kg. 600 kg ga je bilo in voz je počeno škripal pod sladkim bremenom. Za ostale ljudi pa ni ničesar ostalo. Na vrat na nos, pa počeno merico hude krvi so se spravili nad »grosista«. Beseda sem - grožnja tja in možakar je rad ali nerad odšel sladkor nazaj v trgovino. Pravi, da so potlej tisti sladkor pravično razdelili med kupce.

Za epilog pa tole: Mnogi državljani imajo mnogo, premnogo sladkorja, treznejši, ki podražitvi cigaret niso nasedli, pa se na račun prvih imenito zabavajo.

Šaša Skufca

Priprave na zimsko sezono

Kranj - Smučarska podzveza in zbor smučarskih sodnikov za Gorenjsko sta se že pričela pripravljati za letošnji zimski sezono. Pričakujejo, če bodo v letošnji sezoni ugodne snežne razmere, da bo smučarska dejavnost zelo razgibana. Tako bogat spored bo zahteval precej dobrih sodnikov. Za te pa ni najboljšje pričevalo, če omenimo, da je bil zadnji zbor smučarskih sodnikov Gorenjske decembra 1959. leta. Vzrok

za to so sicer tudi denarna sredstva, ki jih ta zbor potrebuje kar precej. Sprico precejšnjih sprememb v telekomunikacijskih pravilnikih, ki so bili sprejeti na kongresu v Stockholmu leta 1959 in letos v Madridu, bosta smučarska podzveza in zbor smučarskih sodnikov priredila dvodnevni seminar (25. in 26. novembra) v Slandrovem domu pri Radovljici. Seminarija se bo udeležilo 45 sodnikov.

R. Č.

Odkrili bodo spomenik

Krajevna organizacija ZB v Godešcu pri Škofji Loki bo 26. novembra odkrila lep spomenik padlim borcem, talcem in internirancem iz druge svetovne vojne. Spomenik bo iz hotaveljskega marmornja. Ob svečanem odkritju bo tudi program, ki ga bo izvedlo domače kulturno-umetniško društvo »Brata Kržižar«. Sodeloval bo tudi škofjelovski pihalni orkester pod vodstvom dirigenta Iva Gulica.

Vaščani Godešča se bodo tako dostojno oddolžili spominu padlih v naši narodnoosvobodilni vojni. Slavnostna otvoritev in prireditev bo posvečena tudi 20. obletnici naše vstaje in Dnevu republike.

Prebivalci te vasi so sami prispevali za postavitev spomenika 220.000 dinarjev. Pri tem ne upoštevamo prostovoljno delo, ki so ga vaščani opravili. Del sredstev za spomenik pa bodo prispevale tudi gospodarske organizacije v občini.

Spomenik sam, na katerem bodo vklesana imena 16 padlih, bo visok štiri metre. Spomenik bo v neposredni bližini glavne ceste in bo tako s svojo zunanjostjo osepšal vas in okolico.

Njihova vas je bila ena od tistih, ki je dala prve partizane že v začetku leta 1941 in je ves čas borbe aktivno pomagala našim borcem. - V. R.

Ponovni razgovori

Podlublje (B. F.) - Čeprav je vse kazalo, da bi bilo okrevanje v Podlublju lahko že letos preurejeno v prepotrebno gostišče, je še vedno ostalo vse pri starem. Očitno je, da organi zdravstvene službe OLO Ljubljana zavirajo prepustitev doma tržički občini, čeprav je ObLO Tržič po svojih organih doslej nudil OLO Ljubljana vse možnosti, da dobi lokacijo za novo gradnjo okrevališča na drugem mestu v tržički občini. Zal pa doslej še ni bilo nobenega odgovora. Zaradi tega so se Tržičani lotili ponovnih razgovorov, v katerih upravičeno zahtevajo izpraznitev okrevališča v Podlublju, in sicer z željo, da bi lahko že do nove poletne turistične sezone omenjeno poslopje preurejili v gostišče.

Vodovod tudi v Bitnjah

Bitnje (R. Č.) - Pred kratkim je imel krajevni odbor v Bitnjah pri Kranju razširjeno sejo, ki so se je udeležili tudi predstavniki SZDL, Zveze komunistov, Zveze borcev in Zveze vojaških vojnih invalidov. Razpravljali so o problemih kraja, predvsem pa o delu v prihodnjem letu.

V Bitnjah bo treba zgraditi vodovod. Zaradi talne vode, ki ob nalihih vdira v vodnjake in kapnice, je večkrat voda onesnažena in neuzitna. Razen tega nameravajo gasilci zgraditi bazen za primer požara. Razpravljali so tudi o očiščitvi živih meja vzdolž ceste II. reda Kranj-Škofja Loka. Zive meje namreč zmanjšujejo preglednost na cesti, zaradi česar je tudi vedno več pritožb.

Vajenci in mojstri

Škofja Loka (J.) - V Škofji Loki imajo vajensko šolo za razne stroke. Vajenci te šole sprejemajo tudi posamezna naročila po želji. Tako izdelujejo zabočke vseh vrst, police za radijske sprejemnike, stenske police in druge lesene izdelke za vsakdanjo potrebo.

JESENICE (M. Ž.) - Kdor je šel pretekli petek okrog 13. ure mimo prostora, kamor vozijo ogorke iz raznih peči jeseniške železarnice, je opazil, da nekaj gori. Se neugasi ogorke so povzročili tako močan in velik dim, da je vsak mislil in se spraševal: »Ali res kaj gori?« Na vso srečo škode ali kakšnih žrtev ni bilo. S tega mesta so tudi delavci vozili v avtomobilih železo na nasip, kjer bo železnica za nove valjarne na Beškem polju. Malo večja neprevidnost bi lahko povzročila, da bi se kdo od delavcev zadušil

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri Komunalnem podjetju

VODOVOD KRANJ

KOROSKA CESTA 41

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

2 kovinostrugarja z večletno prakso

Osebnih prejemnikov po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Nastop službe je možen takoj. Razpis velja do zadnje delovnih mest.

Proslava Dneva republike

Zabrdo pri Sorici (I. S.) - Tukajšnja osnovna šola se vneto pripravlja na proslavo Dneva republike. Omenjena šola je verjetno najvišje ležeča prosvetna ustanova v Sloveniji (1140 m nad morjem).

Tukajšnji pionirji pridno prebirajo »Pionirski list«, radi telovadajo in pojejo. Vse to hočejo

pokazati na proslavi Dneva republike. Zato učenci te šole prosijo občinstvo iz Zabrda, Trojarskega, Zgornjih Danj, Torke in Ravna, da se te proslave udeleži polnoštevilno.

Na pobočju mogočnega Ratitovca nimajo razen svoje domače osnovne šole nobene druge prosvetne ustanove. Šolska mladina rada pokaže svoje znanje, ki si ga pridobiva iz dneva v dan pri šolskem pouku.

Hans Werner Richter

48

PORAŽENI

»Iz taborišča moraš, k Američanom.«
Rekli so mi, da se lahko obesim, če bom odšel k Američanom. Razen tega imajo baže v poveljstvu svoje prijatelje, ki jim vse povedo.
»Torej nasilje, je šepnil Guehler. »Pravo nasilje.«
V njem je kipek strahoten bes. Roke so mu drhte. Besed z odraslih ni razumel. Toda kljub temu je mirno in nepremično obsedel in strmel na oder.

»Bojim se,« je šepnil Pips.
Guehler je znova začutil pogleda za hrbtom. Vedel je, kakšni so. Poznal je njihov nenasični sadizem.

Toda rekel je:
»Ne bodo se te dotaknili.«
»Ne smemo vedeti, da me poznaš,« je spet zašepetal Pips. »Rekel sem jim, da te ne poznam dobro. Radi bi vedeli, kdo si.«

»In ti jim nisi ničesar dejal?«
»Ne, le to, da te poznam šele dva dni.«
Spet sta umolknila. Pips je položil roki na kolena in zrl v tla. Na odru je nekdo prepeval ob spremljavi kitare. Nosljače je pel ameriško pešm. Potem se je zaslišalo ploskanje ujetnikov. Prižgale so se luči.

»Velikčasno,« je dejal Buchwald zraven njega. Vsi gledalci so poskakali s stojev in navdušeno ploskali.

»Pridi,« je dejal Guehler Pipsu. »Izginitva, preden naju opazi.«

Naglo sta se prerinila iz dvorane. Ujetnika za nima so še vedno ploskali.

»Ponovite! Še enkrat!« so vpili
Zunaj ju sprejela temna, ledena noč. Šla sta navkreber po taboriščni cesti. Guehler je prijel Pipsa pod pazduho. Ves majhen in zgrbljen e stopal poleg njega.

»Te zebe?«

»Da, zebe.«

Šla sta v barako, ki je bila prazna in močno razsvetljena.

Pips je sedel na stojo posteljo in dejal:

»Kaj naj storim?«

Guehler ni vedel, kaj naj mu odvrne. Hodil je pred Pipsom sem ter tja, z rokami v žepu. Nenaodoma je opazil, da je baraka prazna. Prevzel ga je občutek samote.

»In kje so vsi ostali?«

»Najbrž v gledališču.«

»Vsi?«

Pips ni odgovoril.

»Kaj naj storim, če pridejo?«

»Ah, kaj. Ne bodo prišli, to je le zastraševanje.«

»Toda prišli bodo, vem, da bodo prišli.«

»Od kod veš?«

»Nekoč, tisti čas, so prišli tudi po mojega brata: vedno je bil proti njim in je nekaj dejal. Tudi takrat so bili takšni. Tepli so ga, jaz pa sem bil še premajhen in sem vpil od strahu. In potem so ga odpeljali. Prav takšni so bili. Tudi oči so imele enake. Prišli bodo, vem, da bodo prišli.«

Vrata so se počasi odprla. Guehler se je naglo ozrl in zastrel v vrata. Široko so se odprla. Videl je, kako je Pips vzdrgel in široko razpri prestrašene oči.

»Pomagaš mi!« je šepnil.

Vstopili so, širokih ramen in z bikovskimi tilnikmi ter s hladnimi, fanatičnimi očmi. Imeli so odpete plašče in pesti v žepih. Drug za drugim so prihajali s težkimi koraki. Guehler je čutil v zraku

nasilje. Čutil je, kako mu strah stiska grlo. Zatem je oledenel, vse v njem se je spremenilo v leden hlad. Gledal jih je, kakor na filmskem traku. Jaso in trezno je mislil in zaznal vsak njihov gib. Štel jih je. Bilo jih je dvajset.

Pips je še vedno sedel na stojo postelji, ves blede in prestrašen od štirnel je vanje. Obkrožili so ga.

»Tole te niš ne briga, razumeš?« je dejal eden izmed njih Guehlerja. Porinil ga je proč.

»Kaj bi radi od njega?« je vprašal Guehler.

»Tako boš videl, je dejal eden izmed dvojice, ki je stala pred Guehlerjem.

»Si rekel, da Hitler ni vreden piškavega oreha?« je zarjul eden, ki je stal tik zraven Pipsa.

Pips ni odgovoril. Sklonil je glavo in molčal.

»Ali si rekel, da Hitler ni vreden piškavega oreha?«

»Ne,« je šepnil Pips, »ne, nisem rekel.«

»Naučili te bomo, da boš govoril resnico!«

Dvignil je pest in udaril Pipsa po obrazu. Pips se je rahlo zamajal in sedel dalje.

»No, boš kmalu?«

»Ne,« je dejal Pips. »Ne!«

Spet je dvignil pest in ga udaril po nosu in potem pod brado. Pips je prišel stokat.

»Sčene,« je dejal drugi. »Ubijte ga!«

Prvi je spet dvignil roko in udaril Pipsa s strani v glavo. Pips je omahnil na posteljo.

»Si rekel, da Hitler ni vreden piškavega oreha?« je rjovel prvi.

Pips ni odgovoril. Iz nosu in preko usnic mu je tekla kri.

Ona dva pred njim sta se obrnila in ga odrinila v nasprotni kot.

»Kar pramakni se, pa obračunamo še s teboj, dečko.«

Vsi so mlatili po Pipsu. Slišal je, kako je zavpil.

»Pusti, naj še jaz malo mlatim,« je dejal nekdo izmed njih, »že dolgo je tega, kar ne smem več mlatiti.«

V roki je imel železne bokser. ostali so se umaknili. Tisti z bokserjem je dvignil pest in pričel udarjati po Pipsu.

Pips je padel na posteljo, vendar so ga vsemomer dvigovali in tepli. Po obrazu je krvavel. Glava mu je mrtvo omahnila. Obenem z udarci mu je nihala sem ter tja, kakor da ne spada več k telesu. Vsi po vrsti so ga tepli. Potem so ga dvignili in vrgli na tla.

»Ubijte ga!« je vpil nekdo in brenal s škornji v nezavesno telo.

»Dovolj ima,« je dejal prvi.

Potem je prijel Pipsa za noge in ga odvrlel iz barake. S krvjo obrita glava je trdo udarjala po tleh.

»Si tudi ti eden izmed njih?« je vprašal eden izmed obeh, ki sta držala Guehlerja. Imel je širok, ploščat obraz, v katerem sta tičali očesi kakor dva brezbarvna gumba.

Guehler ga je pogledal in molčal.

»No, vsi boste prišli na vrsto, vsi. Kmalu bomo obračunali z vami.«

Guehler je molčal. Govoriti ni kazalo. Bal se je. Strah je prevladal bes in sovraštvo.

Ostali so se vrnili v barako. Za seboj so zaloputnili vrata.

»Kaj pa s tem?« je vprašal nekdo in pokazal na Guehlerja. »Obenem bi lahko opravili še z njim.«

»Pusti ga, ta pride jutri na vrsto,« je dejal prvi. Prezirljivo je gledal Guehlerja.

»Ko bi imel kaj, da bi se lahko branil, stvar, s katero bi jih lahko pobil, granato ali strojnico,« je pomislil. V suhih ustih je čutil obupno sovraštvo. Hrupno se odšli.

»Kje ste pustili onega?« je vprašal nekdo.

»Vrgli smo ga pod prho, naj se napije do siteda,« je dejal prvi.

Vrata so zaloputnila za njimi. Guehler je slišal, kako so se zaprla.

CANKARJEVCI

S tem mitingom so prišle v vas prve partizanske pesmi, ki so jih zlasti lepo prepevali Primorci, ki jih je bilo v sestavi bataljona precej. Najvidnejša pa sta bila komandant Jože Gregorčič, ki je veliko pesmi prinesel iz Španije, in Benedikt Padovan. Prvi so jih znali domači otroci in mladina, katerim so partizani prinesli novo življenje in veselje.

Nekakšen led, s katerim so bili obdani vaščani, je bil s tem mitingom prebit, vendar pa še ne raztopljen. Vsak po svoje je doživljal in sprejemal prvo srečanje s partizani, ki so se kot še nikoli in nikjer, v tolikšnem številu naselili v njihovi odmaknjeni vasi.

Domačin, Pirkov oče, je takole sprejemal vse to:

»V dvorani smo napeto poslušali Žagarjevo predavanje. Tako je govoril, da nam je kar kri zastajala po žilah. A odkrito povedano: Žagarjevim zagotovitvam, da je nemška zver v zadnjih krčih in da so ji ure štete, nismo verjeli. Čeprav smo bili mi kmetje naivni, smo vendarle mislili trezno: Če so številne nemške armade pred Moskvo, »dražgoška republika« ne bo mogla dolgo obstajati. Te naše osvobodene Dražgoše so le neboljlen čolnec sredi razburkanega nemškega morja, ki mu Nemci strežejo po življenju...«

X

Kljub pesmim, ki so jih radi poslušali, kljub prepričljivim besedam in dejanjem, ki so hrabrila in privajala ljudi na njihovo prisotnost, nekaterih domačinov niso potolažile. Bili so v strahu pred nemškimi represalijami, prepričani, da bo do tega prišlo. Močnemu partizanskemu bataljonu so tudi verjeli, da bo vas branil, da se bodo Nemcem uprli, vendar so se bali prav tega. Zato bi dosti raje videli, če bi bataljon odšel kam drugam.

Vendar je bataljon moral biti nekje, kjer bo prišel do sape, nekje, kjer bodo za silo obvarovani pred hudo zimo. Kam bi sicer? Nad njimi je bila siva Jelovica z visoko, previsoko snežno odejo, spodaj po dolini pa številna nemška vojska in policija. Mraz pa tak, da se je roka lepila na železje.

Zato prvi miting ni zadoščal. To je bil šele začetek sodelovanja z domačini. Dražgoška republika je morala zaživeti še močnejše. Cveto Novak pripoveduje o tem takole:

»...Dalj časa ko smo bivali v Dražgošah, bolj smo se spoznavali z ljudmi... Ti so postajali vse zaupljivejši. Prinašali so nam celo hrano in tople napitke, ker smo se jim zaradi zime tudi smilili. Tu in tam so nam ponudili tudi kakšno municijo in orožje.

Za tako vzdušje je skrbel štab in tudi mi sami. Predvsem je vse navduševal Žagar. Kdor ga je poslušal, mu je moral verjeti, pa če je hotel ali ne.

Na Nemce mi borci prve dni nismo niti dosti mislili. Zakaj tako, ne vem. Vem le to, da iz Poljanske doline niso takoj siliili za nami. So bili preslabotni ali kaj? Verjetno so bile to posledice s Pasje Ravni!«

Nekaj dni se je vsiljeval občutek, kot da je vojna končana, in na mitingih so se razlegale pesmi: Bratje, le k soncu, Kovači smo, Nabusimo kose, ki so jih znali prepevati stari Cankarjevci.

4. januarja je spet pričelo snežiti in spet je padlo snega do kolena. To je poti še bolj zasulo in zadrževalo gibanje.

Tega dne je bila nedelja in v Sokolskem domu je bil spet napovedan miting! Prišlo je že več ljudi. Prišli so tudi od drugod, kajti o »Dražgoški republiki« se je razvedelo že po vsej okolici. Ljudje so kljub nevarnosti prihajali radovedno ogledovat osvobodeno vas. Prišli so z Jamnika, iz okolice Kroke in oni iz Selške doline: iz Češnjice, Selc, iz Rudnega.

ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT

Dve prvi mesti gorenjskih reprezentanc

Na kegljišču v Ljubljani, Celju in Kranju je bila danes Revija okrajnih kegljaških reprezentanc za prehodne pokale republiške kegljaške zveze. Okrajne reprezentance Kranja so tokrat imele največ uspeha. Vseh rezultatov do zaključka redakcije sicer še nismo prejeli, vendar so že znani zmagovalci v treh disciplinah. Kranjska okrajna reprezentanca je bila najboljša pri članicah in pri mladincih, pri starejših članih pa je bila druga.

Kranj, 19. novembra — Na kegljišču Triglav je bil danes v okviru Revije okrajnih kegljaških reprezentanc četverboj med vrstami Ljubljane, Maribora, Celja in Ljubljane. Ljubljancem so bile favoriti, vendar so Kranjčanke tako kot lani tudi letos presenetljivo zmagale in že drugič zapored osvojile prehodni pokal, kljub temu da so nastopile oslajljene brez svoje najboljšje Kavčič-Zumrove. V domači ekipi so vse tekmovalke dosegle zelo solidne rezultate, najboljša pa je bila Ca-

deževa, ki je edina na tekmovalju presešla 400 kegljev.

Rezultati: Kranj 2298 (Stružnik

374, Mihelič 386, Martinčič 371, Cadež 401, Rozman 379, Hanc 387); Ljubljana 2250 (Smrajc 367, Sattler 390, Pavlin 358, Ruparčič 367, Klemenčič 380, Erjavec 388); Maribor 2195 (Plevnik 359, Ajtnik 348, Mačič 341, Jezeršek 399, Hafnar 377, Petek 372); Celje 2019 (Benedičič 340, Bezlej 313, Turnšek 330, Jeras 357, Kranjc 352, Gošnjak 327).

Ljubljana, 19. novembra — Na kegljišču Slovana so nastopile vrste starejših članov. Ljubljana je bila tudi letos najboljša in zato osvojila pokal v trajno last, ker je zmagala že tretjič zapored.

Rezultati: Ljubljana 22716 (najboljši Drašler 429); Kranj 2227 (Čenčič 396, Knific 390, Gasperin 369, Vilfan 346, Brejc 365, Puhar 361); Celje 2125 (Amon 401).

Največji uspeh od ustanovitve

Celje, 19. novembra — V Celju je bilo danes 1. tekmovalje za pokal ing. Iva Reje, prvega mojstra juda v Jugoslaviji. Kranjčani so na tem tekmovalju dosegli največji uspeh od ustanovitve, saj so v konkurenci mestnih reprezentanc Beograda, Zagreba, Ljubljane, Maribora in Celja osvojili 2. mesto, z malo več sreče (poškodba Kužine) in ob objektivnejšem sojenju (sodniki so nepravilno dosodili zmago Dimiču proti Staretu) pa bi bili lahko prvi. Premagali so Zagreb, ki je nato osvojil pokal in Maribor, v srečanju z Beogradom pa sta se po neodločenem rezultatu 3:3 pomerila.

petena Stare in Dimič. Sodniki so kljub temu, da sta oba borca stala na parketu v trenutku izvajanja meta, dosodili zmago Beogradu. Ekipa Beograda je kasneje zapustila tekmovalje zaradi neob-

jektivnega sojenja. V ekipi Kranja so nastopili: Stare, Bavec, Kavčič, Černicev, Kučina in Hostnik. Vrstni red reprezentanc: 1. Zagreb, 2. Kranj, 3. Maribor, 4. Beograd.

HOKEJ NA LEDU

Visoka zmaga domačinov

Jesenice, 19. novembra — Siroči je bila na Jesenicah prijateljska tekma v hokeju na ledu med HK Jesenice in HK Ljubljana. V ne posebno lepi igri, ki sta jo pred več kot 2000 gledalci sodila ing.

z Jesenic, so zmagali domačini z rezultatom 9:1.

Jesenice: Novak, Feleš, Brun, Ravnik, Trebušak, Mlakar Tone, Vrhovšek, Fele, Smolej, Valentar, Jan, Hribar in Mlakar Janko.

Ljubljana: Cerar, Čuček, Damjan, Tišler, Oblak, Zupančič, Boškovič, Prosenec, Janežič, Volter, Repine.

Siroči: za Jesenice — Smolej, Valentar, Ravnik in Jan po 2, Trebušak 1; za Ljubljano — Volkar 1.

Ze v uvodu je bilo opaziti, da igra ne bo lepa, ker so bili gostje brez treninga na ledu in ker tudi domačini v zadnjem tednu niso imeli ledu. V domačem moštvu so manjkali trije najboljši, in sicer Tišler, Kliner in Jan Ivan. V prvi tretjini so bili uspešni za Jesenice Ravnik, Trebušak, Smolej in Valentar in rezultat je bil 4:0. V drugi tretjini je bila igra nekoliko lepša. Ze v 4. minuti je Jan prevaril Cerarja, v 14. minuti pa je dal Volter častni gol za Ljubljano. Druga tretjina je bila zaključena z rezultatom 1:1. V zadnji tretjini so zopet vodili domačini, ker so bili gostje vidno utrujeni. Za domačine so bili uspešni: Jan, Valentar, Ravnik in Smolej, tako da je bil z rezultatom 4:0 dosežen končni rezultat 9:1 za Jesenice.

Sodnika nista dopuščala surove igre, zato sta bila kaznovana Zupančič z 10 minut in Damjan z 2 minutama izključitve iz igre.

Uloga

REPUBLIKANA

NAMIZNOTENIŠKA LIGA

ILIRIJA : TRIGLAV 9:0

Ljubljana, 19. novembra — V prvenstvenem dvoboju republiške namiznoteniške lige je danes Triglav premagal domačo Ilirijo z visokim rezultatom 9:0. Ljubljancem je uspelo osvojiti le dva seta v vsem dvoboju. S to zmago so se Kranjčani že povzpeli na prvo mesto na lestvici.

Rezultati: — Sazanov : Teran 10 : 21, 14 : 21; Petročnik : Erelih 12 : 21, 16 : 21; Grinčal : Tome 8 : 21, 14 : 21; Petročnik-Sazanov : Teran-Tome 12 : 21, 15 : 21; Pleveč : Plut 2 : 21, 10 : 21; Kolkaj : Cadež 25 : 23, 12 : 21, 14 : 21; Keisersberger-Kolkaj : Plut-Knap 21 : 13, 5 : 21, 17 : 21; Petročnik : Teran 16 : 21, 9 : 21; Sazanov : Tome 15 : 21, 7 : 21.

Jesenice, 19. novembra (U.) — Danes je bila tu odigrana namiznoteniška tekma med namiznoteniškim klubom Jesenice in namiznoteniškim klubom Ljubljana za republiško ligo. Zmagala je Ljubljana z 9:2.

J. Javornik

Rokometno srečanje Gorenjska - Štajerska

Maribor, 19. novembra — V Ljubljanskem vrtu je bilo danes pred okoli 500 gledalci srečanje rokometnih reprezentanc Gorenjske in Štajerske. Nastopile so moške in ženske vrste obeh pokrajin. V moški konkurenci so zmagali domačini, v ženski konkurenci pa Gorenjke.

Moški: Štajerska - Gorenjska

28:23 (16:12)

V moški tekmi, ki je bila izredno živahna in napeta, so zasluženo zmagali domačini. Za reprezentanco Gorenjske so nastopili tile igralci: Ljajak, Rus (3), Belehbar (2), Gorjan (3), Sumandel (6), Sotšek Polde (1), Arh (6), Rebolj (1), Dobre (1), Blažič.

Takoj v začetku so prišli v vodstvo Gorenjci z 1:0, toda kmalu so domačini izenačili na 1:1 in ostali potem skozi vso igro v vodstvu. Največja razlika v golih za Štajersko je bila že 8 golov prednosti. V gorenjski reprezentanci se je kljub 28 golom zelo odlikoval vratar Ljajak, v napadu pa sta bila odlična Arh in Sumandel, vsak po 6 golov. Kranjčani so igrali v obrambi precej slabo, tako, da so domačini z lahkoto prihajali pred vrata gorenjskega golmana. Sicer pa je zmaga reprezentance Sta-

jerske povsem zaslužena, ker so bili domačini boljši v tehniki. Tekmo je sodil Brumen iz Maribora.

Ženske: Štajerska - Gorenjska 9:10 (4:5)

Reprezentanca Gorenjske je v ženski konkurenci kljub tesnemu rezultatu z lahkoto premagala domače moštvo. Ekipo Gorenjske so sestavljale igralke Mladosti, ki so nastopile v naslednji postavi: Udovč, Kolman (6), Ankele Anka (1), Kristan (1), Tolar Marija (2), Tolar Ivanka, Jankovič, Cesnik.

Domačinke so v začetku prišle v vodstvo z 1:0, vendar so Kranjčanke takoj izenačile na 1:1, nato pa prišle kmalu v vodstvo s 4:2, vendar so na odmor odšle le z golom prednosti. V nadaljevanju je bila igra zelo napeta, ker so domačinke tudi zelo dobro zaigrale in malo je manjkalo, da ne bi v zadnjih minutah izenačile. Sicer pa je zmaga Kranjčank zaslužena, saj so bile tehnično boljše, pa tudi hitreje. Tokrat se je izredno odlikovala zlasti Meri Kolman s 6 goli in sploh z odlično igro v obrambi in napadu.

Tekmo je sodil zvezni sodnik Kopač iz Maribora.

Jože Javornik

MEDNARODNO TEKMOVANJE V ODBOJKI

Jesenice, 19. novembra (U.) — V telovadnici osnovne šole na Jesenicah je bila danes dopoldne odigrana mednarodna odbojcarska tekma med ženskima ekipama OK Jesenice in OK »Bor« iz Trsta. V lepi igri so zmagale boljše gostje s 3:1 (15:15, 15:13, 15:12, 15:7).

JESENICE (M. Z.) — Pretekli petek zvečer je nogometna ekipa sindikalne podružnice Jeseniške Železarne odpotovala na Dunaj, kjer je včeraj odigrala prijateljsko tekmo z ekipo avstrijskih železnarjev SV Wien. S tem so športniki Železarne vrtili obisk avstrijskim nogometašem, ki so se lani mudili na Jesenicah. Tekmo na Jesenicah so izgubili s 5:3.

Kaj bo s stadionom v Stražišču

V Kranju gradimo sedaj dva stadiona, ki bosta ob dograditvi le izpolnila željo kranjske mladine. Medtem ko dela na stadionu za kopališčem v zadnjih dveh letih kar lepo napredujejo, je pa etanje s športnim objektom v Stražišču zelo klavarno. Se veči! Zaradi pomanjkanja sredstev za vzdrževanje propada še tisto, kar je bilo pred leti z velikim trudom narejeno. Zakaj pa? Pred leti lepo zamišljeni stadion Mladosti danes postaja preost, kjer se odlagajo smeti, preost, preko katerega vodijo najrazličnejše poti itd. Lesena ograja, ki je bila pred leti narejena, propada ali pa jo uničujejo razni zli »duhovi« in odnašajo domov deske in podobno. Pred leti je bila tam zgrajena danes po vsej državi in tudi že v svetu znana nova dirkalna steza, kjer smo še pred dobrim letom gledali drzne vozače v speedway vožnji v mednarodni konkurenci. Leto 1961 gre h koncu in na tej stezi, v katero je bilo vloženih nekaj težkih milijonov, ni bilo niti ene prireditve. Steza je v obupnem stanju in na njej ni moč več prirediti niti treninga. Denarja za popravilo pa ni bilo skozi vse leto.

O vsem tem so pred kratkim razpravljali zastopniki kranjskega Avto-moto društva in SD Mladosti. Kot pa smo zvedeli, bo Občinski ljudski odbor Kranj vsaj še iz letošnjega proračuna prispeval za začetek popravil kar 2 milijona dinarjev. Vendar to ne bo dovolj niti za popravilo tekmovalne steze. Če bomo hoteli, da bo stadion vsaj nekoliko podoben športnemu objektu, pa bo nujno v najkrajšem času zgraditi novo ograjo in še marsikaj drugega.

Največji problem pa imajo rokometiški, ki na edinem slabem

igrišču ne morejo razvijati svoje živahne dejavnosti. Igrišče je ob suhem vremenu podobno kupu prahu, ki se dviga, kakor hitro pridejo igralci na igrišče, ob deževnem vremenu pa je podobno razvorani njivi. Marljivi rokometiški že dolgo let čakajo na zaželeni novi objekt, novo asfaltirano igrišče, na katerem so že dve leti zemeljska dela gotova, vendar plošče ni in ni, kljub številnim urgencam na razne forume. Zdaj je prišlo do vrha. Z novo tekmovalno sezono bodo ekipe republiške lige nastopale lahko na asfaltnih igriščih in se je sedaj Mladost znašla v hudih štiripih. Če ne bo do nove prvenstvene tekmovalne sezone novega trdega asfaltnega igrišča, se bosta morali kar dve ekipe Mladosti posloviti od republiške lige. To pa bi bilo za Kranj zelo žalostno in porazno.

Občina bo torej morala pomagati rešiti ta problem. Sicer pa sedanji športni objekt daje Kranju zelo slabo spričevalo in če še povemo, da je dnevno na tem stadionu preko 1000 mladih, potem bi bilo res nujno v najkrajšem času nekaj ukreniti, zakaj tako ne more več iti dalje.

J. Javornik

Nepričakovano srečanje

Pogovor s kapetanom I. stopnje Srečkom Tušarjem je teklo o športni dejavnosti vojakov-planincev in tudi o tovrstnem sodelovanju vojakov s civilnim prebivalstvom. Med naštevanjem športnih disciplin je pri šahu malce premolknil:

»Ja, pa Ivkova imamo pri nas.«

Novinarska žilica je vztrepetala.

Sijajno — sem pomislil in vljudo vprašal, če bi lahko z njim govoril.

— Lahko. Pokličem ga, samo če je še tu. Odpravlja se namreč v Ljubljano,« je odgovoril tovariš Tušar.

Cez nekaj trnutkov je vstopil v pisarno v vojaški obleki in z našim vodnikom na levem rokavu — BORA IVKOV.

Kdaj ste oblekli vojaško suknjo in kako ste se zvičeli v vojaško življenje?

»Spomladi sem vstopil v šolo rezervnih oficirjev v Zadru in vojaškega življenja sem se že privadil.«

Kako pa ste prišli semkaj, v Bohinjsko Belo?

»Sahovsko prvenstvo na Bledu je botrovalo, da se izrazim v sahovskem žargonu, rošadi Zadar-Bohinjska Bela.«

In kako se počutite zdaj?

»Sodelovanje na blejskem šampionatu me je rešilo enega marša, sicer pa se privajam posledicam rošade. Naj vam zaupam, da bom v doglednem času, ko bo zapadel sneg, stal drugič v svojem življenju na smučeh. Menim, da mi bo bel šport nedvomno koristel. Za eno štopno bom bogatejši.«

Kako vam je všeč Gorenjska?

»Že nekajkrat poprej sem bil na Gorenjskem, ne samo na Bledu. Moram priznati, da so mi ti kraji všeč.«

Kaj delate v prostem času?

»V prostem času analiziram sahovske partije, in sicer svoje in

tudi drugih mojstrov, ki so jih odigrali na večjih turnirjih.«

Ali ste kot »planinec« že imeli kakšne nastope?

»V Skofji Loki sem igral dve simultanki. Eno proti aktivnim in rezervnim oficirjem, drugo pa proti vojakom. V zadnji sem izgubil 5 partij.

Cez eno uro se odpeljem v Ljubljano, kjer bom igral skupaj z Gligoričem in Parmo tako imenovano alternativno simultanko v Domu JLA. O prognozi bi pa raje molkal.«

Kaj nameravate potem, ko boste odšli iz rok?

»Predvsem nameravam dokončati študij na pravni fakulteti in se resneje posvetiti šahu. Uresničitev tega bo tembolj mogoča, ker, kot mi sporoča žena, sem končno le dobil stanovanje (1).«

Kakšno mnenje imate o novinarjih?

»Ne bi se mogel pritoževati, kljub temu, da včasih kakšno stvar »napumpajo«, da izvenijo senzacionalno. Sicer pa to morajo, ker časniki drugače ne bi bili zanimivi. Vzrok za dobro mnenje o novinarjih je morda tudi moja želja, da bi postal novinar. To pa zaradi tega, ker po dokončanem študiju ne bi rad sedel v kaki kanciliji.«

Bi morda ob koncu dodali kakšno zanimivost?

»Naj bo. Zena služi z menoj vred vojsko. Ko sem bil v Zadru, je bila tam. Če bom pa ostal v Bledu, bo po vsej verjetnosti prišla na Bled.« — S. Skrabar

Bora Ivkov igra simultanko v gradbenem centru v Ljubljani na 30 deskah